

hozzájárulni ahhoz, hogy soha többé ne ismétlődhessen meg mindaz, amiről a film szól". Nem véletlen, hogy a törökök részéről hatalmas lejárató kampány folyt ill. folyik a film ellen!

Ez a film egy felkavaró és tragikus történet nagyszabású kivitelezésben (helyszínek, díszletek, felvételek stb.) Az

„ítészek” biztos fanyalogni fognak (várjuk a kritikákat!) de mi, akik – bármely mértékben is örmény gyökerűeknek valljuk magunkat – köszönjük meg a rendezőnek azzal, hogy megnézzük !

A filmet augusztus 17-től láthatja a nagyközönség!

Kiállítással és könyvbemutatóval ünnepelték szülővárosában Hollósy Simon festőművészt

A Nagybánya Tájékpfestő Telep kiállításával és a Hollósy Simon 1857-1918 című könyv bemutatójával ünnepelte a máramarosszigeti magyarság Hollósy festőművész születésének 160. évfordulóját.

A tárlaton 22 festményt láthatott a közönség, azért éppen ennyit, mert idén szervezi 22-ik nemzetközi alkotótáborát a nagybányai művésztelep centenáriumi évfordulójára megalakult Nagybánya Tájékpfestő Telep. Az ünnepségen ugyanakkor megkoszorúzták Hollósy Simon műemléksírját a római katolikus temetőben, valamint a szülőházán lévő, 27 éve fölállított háromnyelvű táblát.

A *Sas Péter* művelődéstörténész által szerkesztett kiadvány Hollósy Simonról szóló tanulmányokat és műveinek teljes jegyzékét tartalmazza, ugyanakkor egy olyan levél is olvasható benne, amelyet eddig csak részlegesen publikáltak. A kiállítás megnyitóján a szervezők elmondták, hogy örvendetes volna, ha gyarapodnának a Hollósy emlékek a szülővárosban, és hamarosan Máramarossziget is büszkélkedhet majd egy Hollósy Simon utcával valamint egy szoborral is. Az ünnepségen jelen volt *Erdőháti Melinda*, a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Kapcsolattartási Főosztályának Erdélyi Főreferense, aki *Potápi Árpád János* nemzetpolitikáért felelős államtitkár üzenetét tolmácsolta. A beszédben elhangzott,

hogy 160 évvel ezelőtt, a Tisza és Iza közti Máramarossziget egy pezsgő iskola- és kultúrközpont volt, amikor a szórványlét még ismeretlen volt. Egyik tanítványa, *Cselényi Walleshausen Zsigmond* szerint Hollósy Simon szomorú szívű magyar volt, lelke mélyén tele nosztalgiával a magyar rög után.

„Vajon azoknak, akik ma itt élnek tele van-e a lelkük nosztalgiával a magyar rög után? Való igaz, hogy a szórványban élőket jobban sújtotta a diktatúra, ezekben a közösségekben jobban érvényesülnek a rendszerváltozás utáni évtizedek nemzetsorvasztó tendenciái, az asszimiláció és az elvándorlás. Ha a szórványmagyarság helyzetéről ejtünk szót, mindig hangsúlyozzuk e nemzetrésznek az állam

és a többségi társadalom erősebb szorításából fakadó kiszolgáltatott helyzetét.

Ezért is nagy öröm számomra, hogy itt I. királyunk, Szent István tiszteletére kulturális napokat rendeznek, ami azt mutatja, hogy a szórványközösségek életképtelenségéről szóló jóslatok nem bizonyultak igaznak, hogy a máramarosszigeti magyar közösség képes a megújulásra, tagjai kitartóan őrzik hitüket és nemzetiségüket” – összegzett Erdőháti Melinda, aki

Potápi Árpád János államtitkár köszönetét fejezte ki, egyben támogatásáról biztosította a máramarosszigeti közösséget. A főreferens hozzátette, amíg templom és iskola van, addig a közösség is él. Ezek mellett a Hollósy Simon Művelődési Egylet és a

Emléktábla a szülőház falán

Simonchic Incze Kulturális Egyesület pedig hónapról hónapra rendezvényekkel és kulturális programokkal biztosítja, hogy a helyi magyar közösség tagjai rajta tarthassák ujjukat a kultúra útjén.

A rendezvényen jelen volt *Horia Scubli* polgármester is, aki elmondta, hogy a római katolikus templomot és a Hollósy Simon szülőházát összekötő rövid utcából kitiltják majd a forgalmat, térkövesítik, és az viseli majd a Hollósy Simon tér nevet. Az előjáró ugyan nem ígért Hollósy Simon szobrot, viszont azt kijelentette, hogy talán jövő ilyenkor a tér közepén annak a Szűz Mária szobornak a hasonmása fog állni, amely egykor Máramarossziget főterét díszítette.

Béres Ildikó alpolgármester felszólalásában reményét fejezte ki, hogy jövőre, Hollósy halálának századik évfordulóján a festőművész eredeti képeit bemutató kiállítás láthat majd vendégül a város.

Apjok Norbert Máramaros megyei RMDSZ-es parlamenti képviselő beszédében kiemelte, hogy sosem volt korszerűbb Hollósy Simon életét példaként kiemelni, mint manapság. „Ha kitekintünk a világpolitika mai napokra jellemző za-

varos tengerére, láthatjuk, hogy csak azoknak a népeknek van jövőjük, amelyek ki tudják követelni a tiszteletet kultúrájuk, közösségük számára. Úgy érzem, mi magyarok ilyenek vagyunk, bárhol is volnánk a világban, meg kell őriznünk keresztényiségünket, kultúránkat, identitásunkat.

Bárhol járjunk a világban, szívünk úgyis mindig szülőföldünkre vágyik, és ott kötünk ki, ahol boldogságunkat, megnyugvásunkat meg tudjuk találni. Nem volt ez másképp Hollósy Simonnál sem, hiszen a budapesti iskolai évek után Münchenben indította el iskoláját, találta meg a megélhetést és a sikert. Hollósy Simon végül a külföldön megszerzett tapasztalattal szülőföldjén teremtett értéket, időtálló alkotásaival, világhírű festőiskolájával. Olyan értéket teremtett, amely miatt méltán lehet büszke a máramarosi magyar közösség híres szülőltére, Hollósy Simonra. Ezért is életének alakulása példaértékű kell, hogy legyen számunkra. Legyünk bárhol is a

világban, szülőföldünk visszavár, hogy itthon teremtsünk értéket” – összegzett a képviselő.

Béres István területi és helyi RMDSZ elnök a márciusban is megünnepelte évfordulóra utalt felszólalásának elején, amikor az örmények és románok együtt emlékeztek meg Hollósy születésének 160. évfordulójáról Máramarosszigeten. Az elnök sajnálatát fejezte ki, hogy Hollósy Simont, aki túlnötte nemzetét, nem voltak képesek együtt megünnepelni a magyarok, örmények és románok. Elmondta, hogy Hollósy Simon nemzetközi értékű festőként mindenkié, nem lehet csak a magyaroké, a románoké vagy az örményeké. „Azon kell dolgoznunk, hogy el tudja fogadni minden együtt élő nemzet, hogy mikor értékekről beszélünk, hatalmasságokról, mint Hollósy Simon, városunk szülötte, lehessen mindenkié, ő viszont eldönti, és eldöntötte, hogy hova tartozik. Senki nem kérdőjelezte meg örmény származását, viszont a család magyarnak vallotta magát” – fogalmazott az elnök.

Hollósy Simon munkásságát *Urbán Ágnes* magyarországi művészettörténész méltatta, akiről elmondta, hogy a magyar festészet egyik legnagyobb hatású megújítója volt. „Tanítványai csodálták, szerették, rajongtak érte. A természet végtelen változatosságát, a hangulat és az érzés princípiumainak, a művészi alkotásban való elsőlegességét hirdette apostoli hévvel tanítványainak. Lenyűgöző személyiségét a festőtárs, *Mednyánszky László* így jellemezte: Bármily sokan is vannak valahol Hollósyval egy társaságban, ott egyedül csak ő látszik (...) A fényképeim és csodálatos Önarcképén egy lángoló tekintetű, rendkívül szuggesztív férfit látok. Ha semmit nem olvastam volna róla, akkor is érezném nem

mindennapi egyéniségét, dinamikus, lángoló személyiségét. 1890 utáni festményeit nézve is nyilvánvaló, hogy egy nagy lélek festette őket. Túl azon, hogy iskolateremtő, a magyar festészetet új utakra segítő tevékenységével örökre beírta magát a magyar művészet történetébe, a festőt is szükséges lenne újra és újra méltatnunk. Kevés olyan alkotót ismerünk, aki szavakban is deklarálja és életével, munkásságával bizonyítja, hogy nem ecsettel, hanem lélekkel kell festenünk” – zárta előadását *Urbán Ágnes* művészettörténész.

Véső Ágoston, a Nagybánya Tájképestő Telep vezetője elmondta, Hollósy festőiskolája mintaként szolgált egyéb művésztelepek létrehozásában. „Ezért is ösztönöztek Európa szinte minden országából Nagybányára, volt, amikor 200 tanítvány is volt, és először fordult elő, hogy nem mi mentünk Nyugatra tanulni, hanem Nyugat jött ide, ami azóta se ismétlődött meg. Igen tanulságos, hogy e sokszínű közösségben soha nem volt etnikai konfliktus. Úgy tudjuk elismerésünket és hálaunkat kifejezni, ha mi az utódok folytatjuk a mester elképzeléseit. Ezért alapítottuk meg 1996-ban a tájképfestő telepünket, hogy nagy elődeink emlékének őrzésére, a művészeti hagyományokat kortárs eszközökkel fejlesszük tovább” – hangsúlyozta a Munkácsy-díjas festőművész, aki elmondta, a most kiállított képek tizenegy festőtől származnak, akik között máramarosszigetiék is vannak.

A Hollósy ünnepséget a magyar kormány támogatta, és azt a IV. Máramarosszigeti Szent István Napok keretében tartották.

Zahoránszki Brigitta
(Forrás: *Máramarosi Hírmondó*, 2017. Augusztus 18.)